

PLASMA 101

NEUTRON, PROTON, ELECTRON

de Fundația Keshe

Aceasta este pentru a înțelege diferența dintre starea materială și câmpurile aflate în mișcare în Univers, așa cum numim noi plasma Universului. Totuși, starea materială face parte din această structură a mișcării, dar la o intensitate mai mică, deoarece și-a făcut toate interacțiunile. În fizica nucleară se numește dezintegrare nucleară. De ce se dezintegrează dacă are încă aceeași energie? Se dezintegrează pentru a putea să susțină viața viitoare prin divizarea ei și prin anihilarea ei înșiși. A ales caracteristici ale diferenței de câmp, încât să se dividă ea însăși într-un neutron și un proton. Ce se întâmplă în ciclul unui electron? Electronul se împarte din nou în sub-electroni. Omul nu a mers atât de departe încât să-l poată vedea încă. Viața nu se termină ca un electron, ca un pachet de energie. Viața se divide.

"Electronul este alimentat de energie protonului, în interiorul mediului neutronului. La fel este și Sufletul energizat de Sufletul central din Univers".

Toți suntem energizați la diferite nivele, odată ce structura este completă. Când sufletul unui om este creat, are un spectru complet. Diferite părți ale sufletului omului interacționează, se formează și funcționează din diferite intensități ale Universului.

Ce înseamnă asta? Aveți sufletul omului, pe care noi încercăm să-l arătăm ca pe o plasmă.

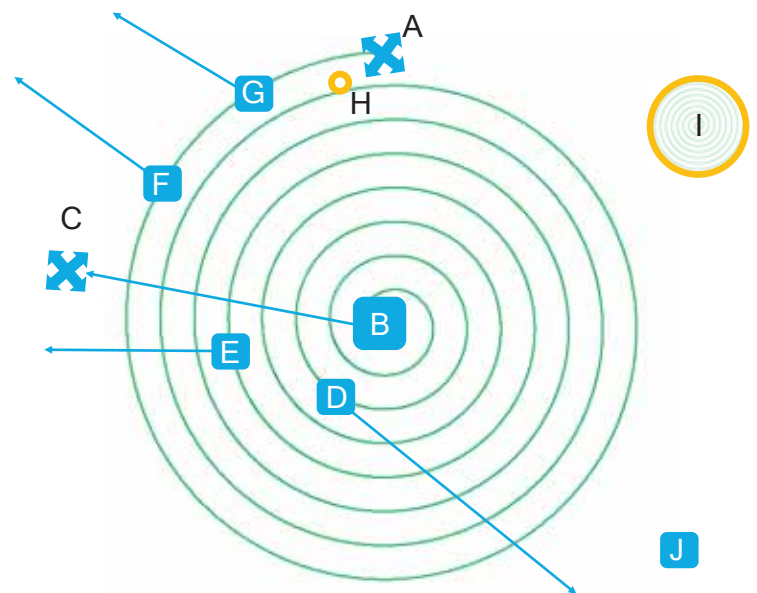

Figura 1

Sufletul omului, în acest moment, se manifestă ca o fizicalitate (Fig. 1A). În acest moment (Fig. 1B), el este la intensitatea Sufletului Creatorului, deoarece el i-a dictat poziția (Fig. 1C).

Sufletul omului, parte din el, este dictat de Sufletul Universului (Fig. 1D). Sufletul omului, pe de altă parte, este dictat de intensitatea, de Sufletul acestei galaxii (Fig. 1E). Sufletul omului este dictat de intensitatea Sufletului sistemului lui solar (Fig. 1F). Sufletul omului este dictat ca intensitate de Sufletul planetei (Fig.1G), care l-a creat pe om.

În esență, un om poartă toată puterea Creației. Dar, el nu este conștient de acest lucru, deoarece singurul lucru pe care îl vede este la acest nivel (Fig. 1A). Noi purtăm toată dimensiunea, pentru că, fără B, D nu ar fi fost acolo. Și, fără D, E nu ar fi fost acolo, și așa mai departe în spirală. Viața nu a pornit de la punctul A pe spirală la punctul B, viața a pornit de la intensitatea Creației, de la punctul B până sus pe spirală la punctul A.

Mărimea unui atom (Fig. 1H), în această galaxie, în acest Univers, este dictată de linia centrală a Universului.

Dar dimensiunea atomului (Fig. 1), într-un alt Univers, are o rezistență diferită și este o dimensiune diferită, ceea ce înseamnă că are o altă energie a pachetului, este ca un alt virus. Poate omul să existe atunci când se mișcă de la un Univers la altul înțelegând diferența, sau se pregătește să se mute la o intensitate mai mare?

În esență, acest atom exterior are totuși aceeași intensitate, ca și Sufletul Creatorului.

Ceea ce numiți electron este o anumită cantitate de pachete de energie, ce este dictată de condiția câmpului de forță gravitațional, central al galaxiei (Fig. 1J). La fel, asupra lui decide Sufletul Creatorului, al galaxiei, al sistemului solar și al planetei. În esență, trebuie să aibă o anumită dimensiune, care dictează care este esența Sufletului sau câmpul punctului central. În caz contrar, nu și-ar lua poziția de la el.

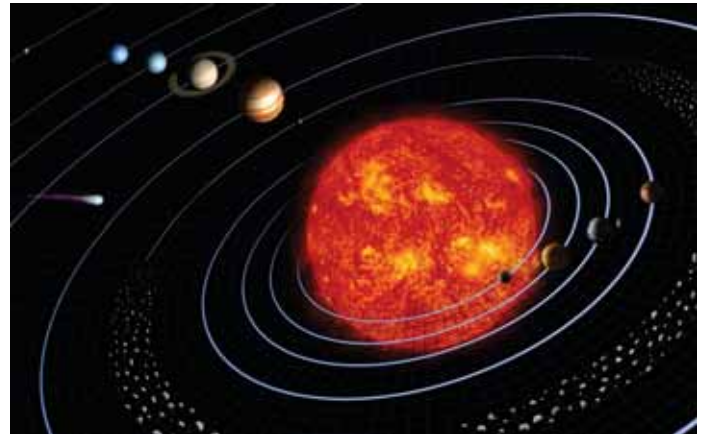

Figura 2

Dacă vă uitați la ea, (Fig.2.1) este Sufletul Creatorului. Apoi, aveți Sufletul Universului (Fig.2.2). Apoi, aveți sufletul galaxiei (Fig.2.3),

aveți Sufletul sistemului solar (Fig. 2.4), aveți Sufletul planetei (Fig.2.5) și aveți Sufletul omului (Fig.2.6). Fiecare dintre ele are un cuvânt de spus și dictează poziția. Fiecare dintre ele îl mută la fel.

Același lucru se întâmplă și cu electronii, la fel cu planetele. Poziția câmpului MaGravs al Pământului nu este dictată doar de Soare și Pământ. Ea este dictată de poziționarea Magravs a acestora, în raport reciproc și cu Pământul.

La fel este și cu Sufletul omului și cu dimensiunea Sufletului omului. Suntem o parte a totalității, chiar dacă suntem făcuți ca parte a acesteia prin intensitatea câmpului, prin interacțiunea câmpurilor. Pe măsură ce Sufletul Creatorului strălucește spre exterior, aceasta duce la crearea Sufletului omului, la crearea dimensiunii intensității lui. Deci, la fel și Soarele a creat toate planetele în sistemul lui solar. Nu e nici o diferență! Numai omul dorește să facă diferența, pentru a arăta mai educat. Saturn nu ar exista dacă nu ar exista Soarele. Și nu ar fi în această poziție, dacă nu ar fi fost Jupiter, Pământul și toate celelalte planete. Scoateți Pământul din ecuație, și Saturn va fi într-o poziție diferită. La fel este și cu Sufletul omului și al Creatorului. Nu există Sufletul omului dacă nu există Sufletul Creatorului. În condiția în care există, la intensitatea respectivă, în esență, în centru, poartă aceeași intensitate, pentru că a venit din ea. Aceasta dictează prin câmpurile ei. Trebuie să aibă parte de mine în ea. Galaxia își adaugă partea. Soarele și Sufletul Creatorului, în crearea sistemului solar și în crearea omului, au exact același rol, dar într-o altă dimensiune.

Ceea ce este în Soare duce la crearea Soarelui, a Pământului, a Lunii, a planetei Saturn și a tuturor celorlalte.

La fel este și esența Sufletului omului, conduce la crearea tuturor celorlalte, inclusiv a Sufletului omului, care a venit din dimensiunea tangibilității fizicalității în sine. Atunci, care este dimensiunea vieții dintr-un om?

Există o înțelegere fundamentală în lumea științei. Eu iau omenirea până la punctul de a înțelege totalitatea și dacă citiți toate cele trei cărți, veți înțelege ceva foarte fundamental.

Suntem cu toții în vârstă, am ajuns prin numeroase nume simbolice, dar ce înțelegem despre istoria acestor nume simbolice? Care este adevărul și cum există aceste entități, care este măsura lor, care este motivul existenței lor? De ce sunt aceleași pe Pământ ca și pe Lună și când urmăm ceea ce am creat, vedem că aceeași entitate există pe Saturn și în alte materii ale galaxiei.

Unul dintre aceste lucruri există, dar nu a fost niciodată explicat în lumea științei, în special în lumea fizicii. Creația a început cu mișcarea câmpurilor magnetice. Câmpurile sunt ca și liniile, care sunt doar lucruri drepte, până când interacționează cu un alt câmp, și atunci creează frecarea câmpurilor și apoi ele devin vortexuri, ele creează frecare, creează reziduuri, și apoi intrăm în lumea fizicii. În două sau trei lucruri fizice la nivel de energie, la nivelul câmpului MaGravs există interacțiune, și obținem chimia, apoi mai multe dintre ele devin biologice.

Un punct fundamental pe care l-am acceptat cu toții, majoritatea dintre noi am făcut-o. Considerăm că toți cei care-i ascultă pe Căutătorii Cunoașterii ai Fundației Keshe, au fost și au auzit undeva despre electroni, despre protoni, despre neutroni.

"Mă refer liber la asta, deoarece sunt un fizician nuclear, este sângele meu, este esența mea. Simt nucleul, văd mișcarea și emoția din el. Este ca un glider, el poate simți direcția vântului, el zboară în el, se joacă cu el, zboară cu el. Nu există, dar îl simte, are o senzație de mișcare a câmpurilor. Un fizician nuclear care înțelege științele sale este foarte asemănător. Zburăm în structura unui nucleu, simțim mișcarea câmpurilor."

Când cineva face acest lucru, atunci când cineva predă lumea nucleară, lumea științei plasmei, va lăsa mulți oameni în urmă, pentru că ei nu au această finețe, ei nu au înțelegerea. Pentru ei este doar electron, ei spun ceva și apoi aveți un proton și un neutron.

"Există o întrebare fundamentală pe care s-o adresați oamenilor de știință, în această conjunctură. Aceasta este o întrebare pe care am adresat-o mai multor fizicieni nucleari, este o întrebare pe care am adresat-o multor oameni de știință din lume, și nimeni nu a reușit să răspundă, și atunci când o explic în înțelegerea mea, ea dezvăluie secretele creației".

Spunem în lumea Căutătorilor Cunoașterii care vin aici, că avem un electron, avem un proton și dacă vă întreb ce este un electron și un proton, mulți dintre noi sunt încurcați de asta. Și în multe feluri, dacă putem lucra în dimensiunea existenței prin mărime, ceea ce vom vedea este un aspect foarte interesant.

În atât de multe feluri, nu vedem asta. Acest lucru (Fig.3 A) este o iluzie, dar știm despre existența ei din cauza altor lucruri pe care le facem și știm că este corect. Nucleul (Fig.3 B) este un câmp magnetic de graniță între două entități care intră și interacționează. Câmpul echilibrat între (Fig.3 E1) și (Fig.3 E2), reprezentat de (Fig.3 C), care este foarte mult egal cu energia electronului, creează o nouă dinamică (Fig.3 D) Acesta este motivul pentru care există un atom. De aceea există o structură atomică.

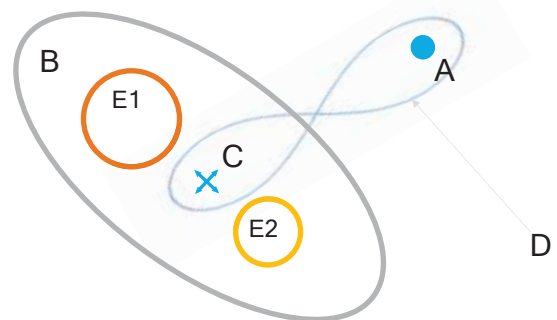

Figura 3. A: Electron; B: Nucleu; C: Câmpul echilibrat dintre E1 și E2; D: Interacțiunea câmpului dinamic; E1, E2: Entități

Dacă înțelegem istoria creării vieții în Univers, atunci când spunem că avem un electron, un proton, un neutron, dacă înțelegeți asta, este neutronul împărțit în două: un proton și un electron

atunci înțelegeți foarte simplu că (Fig.3 E1) are energia unui electron și a unui proton în ea. Când ajung la echilibru cu (Fig.3 E2) și cu (Fig.3 D), creează un punct de interacțiune, și de aceea avem o structură atomică. Există un echilibru de un electron între acestea două (Fig.3 E1) și (Fig.3 E2), care este într-un fel opus curgerii câmpului electronului (Fig.3 A) care a fost creat prin divizarea celuilalt.

Aceasta este prima dată când putem înțelege cum, atunci când spunem că există un atom de Deuteriu, înțelegem din punct de vedere științific.

"Motivul pentru care explic acest lucru este că atunci când vine vorba de a vă construi porțile, portalurile, mișcarea Sufletului vostru și plutirea în dimensiunea Universului, dacă nu înțelegeți acest lucru, ajungeți să aveți mari probleme. Dar până acum nimeni nu a explicat vreodată fenomenul, înțelegerea și istoria creării structurii fizice și modul în care aceste structuri fizice conduc la crearea de elemente; modul în care aceste elemente rămân într-o dimensiune a câmpului sau stau într-o stare materială, în funcție de masa inerțială a mediului lor."

Acum, când înțelegem cum este creată structura atomică, acum înțelegem pe mai departe cum se creează atomi moleculari multipli. Acesta este Deuteriu.

Ce spuneți atunci când mergem la pasul următor și adăugăm doi neutroni și doi protoni? Acum vedem cum se manifestă electronii. Când mergem la atomi multimoleculari, dincolo de doi și trei neutroni, de doi și trei protoni, vedem de ce sar la un alt inel secundar, sp1, sp2 etc., aspect pe care lumea științifică îl explică.

Dacă vă uitați la prima (Fig.3), cu un singur proton și un singur electron, a avut un spațiu gol. Acum, uitați-vă la spațiul gol din (Fig.4). Toate acestea trebuie să se acomodeze MaGravs. Ecuația se schimbă. Electrotronii se deplasează mai departe și apoi cu cât adăugați mai mulți protoni și neutroni, cu atât câmpul se extinde. Mărimea și dimensiunea se extind.

Acum, pentru prima dată, înțelegem lumea creației, ca și mănunchiuri de câmpuri magnetice, care încearcă să se acomodeze reciproc, apoi cadrul se lărgeste. Volumul de neutroni, protoni și electroni se lărgeste și sunt dinamici, nu stau într-o singură

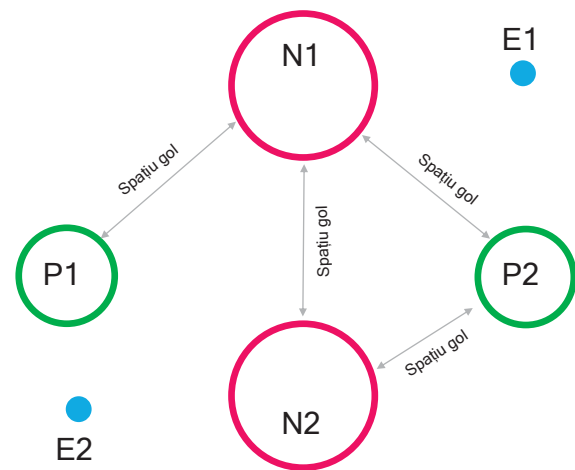

Figura 4. E1, E2: Electroni; N1, N2: Neutroni; P1, P2: Protoni

poziție, se mișcă continuu pentru a se adapta cu celuilalt, plus câmpurile care sunt pierdute și câștigate în mediu, de fiecare.

Dinamismul începe. În unele cazuri, electronii-protonii împerecheați au nevoie de spațiu mai mare deoarece sunt interconectați, sunt blocați și nu se mai pot mișca. Veți descoperi că aceste spații sunt cele în care vin neutronii, și atunci obțineți atât de mulți protoni, cât este necesar; de exemplu 5 plus 5 din fiecare și creează masa atomică, iar numărul acum e dat 5 plus 6 ai celuilalt. Numărul de neutroni începe să crească și să crească, și găsiți dimensiuni diferite și izotopi diferiți.

"Nimeni din lumea științei, nici un om de știință până acum, nu a pus această întrebare pe care am pus-o profesorilor mei și multora dintre colegii mei din lumea nucleară și atomică, acum aproape 40 de ani. A fost lăsată deoparte, pentru că nu am putut răspunde. Acum că am intrat în lumea existenței, în lumea Comunității Universale, în lumea transportului universal, nu mai putem să o lășăm deoparte. Lumea științei, lumea fizicii, această lume științifică trebuie să răspundă la această întrebare.

Am acceptat teoria electronului, a protonului și a neutronului. În orice combinație a masei, adăugăm în blocuri, alți neutroni sau combinații de neutroni. Pe Pământ obținem Zinc, pe Lună obținem Zinc, pe planeta Zeus obținem Zinc, în acest Univers. Dar întrebarea fără răspuns pe care v-o adresez tuturor la care să vă gândiți, este:

De ce toți electronii au aceeași dimensiune și aproximativ același câmp MaGravs? De ce toate neutronii au la fel, și de ce toate protonii au la fel?

Cum de un neutron creat din divizarea unei alte structuri, care acum este el însuși mamă, se împarte acum într-un alt electron și un proton, creează electronul cu aceeași masă și energie în fiecare dimensiune a universului? Nu există nici un Dumnezeu așezat acolo măsurând: da, aceasta este mărirea energiei electronului, o lăsăm așa; da, aceasta este mărirea energiei protonilor, o lăsăm așa; da, acesta este neutronul; și așa rămâne. Nimeni nu face un aluat mare și îl taie.

Ce dictează dimensiunea unui electron, cantitatea de masă și energie dintr-un electron, mărirea și masa acestuia pe această planetă, pe planeta Zeus, în galaxie, sau masa unui proton?

Și ele sunt cu o toleranță de 10% în sus și în jos, la fel. Nu există scară, în univers nu există mașină de tăiat."

Ce fenomene dictează ca această cantitate să fie un electron, și de fiecare dată când divizați un neutron obțineți electronul, acesta vine pe cont propriu și împreună cu un proton. Întrebarea cea mai fundamentală de întrebat în lumea fizicii este: **Cine a dictat ce dictează masa, mărirea și cantitatea de energie a unui neutron, care este mai mult sau mai puțin între 10 și 15 procente masă de câmp MaGravs în Univers?**

Lumea științei n-a răspuns niciodată la asta. Acesta este motivul pentru care fizica este ceva care nu poate fi atins de mulți oameni, deoarece pietrele de temelie fundamentale ale creării acestei cunoașteri nu au fost niciodată explicate, niciodată nu au fost înțelese pentru a putea fi explicate. Matematicienii vin cu tot felul de formule, dar care este formula unui electron? Care este structura prin care un electron de pe Pamant este la fel ca un altul, ca și măsură a energiei, miscare și viteză, din Univers?

Care este volumul, care este masa unui singur electron? De ce electronii sunt toți la fel în tot Universul, în acest Univers? În cazul în care în alte Universuri ale Unicosului ar putea fi diferit ca dimensiune, energie, viteză, ar putea fi ușor diferit în acele Universuri care sunt mai apropiate de Creator.

"În lumea fizicii, fizicienii, părinții fizicii, au explicat că există ceva numit electron, și l-au lăsat așa. Nimeni nu l-a deschis vreodată. Nimeni nu a discutat vreodată acest lucru și, orbește, l-am acceptat."

Energia, cantitatea de câmpuri care se află în interiorul unui electron, dacă înțelegeți legătura dintre el și ceilalți electroni, protoni și neutroni din acest Univers, atunci puneți-vă o întrebare simplă: "Noi nu întrebăm ce este în interiorul electronului, eu nu întreb ce este în interiorul unui proton, eu nu întreb ce este în interiorul unui neutron. Eu pun o întrebare fundamentală simplă. De ce toți electronii sunt la fel cu o toleranță de 10-15%? Nu găsim un electron de dimensiunea unui neutron în structura atomică a Cuprului care să fie diferit pentru Zinc sau pentru Plutoniul. Ce dictează mărirea fundamentală, care este piatra de temelie a creării acestor entități în Universul nostru?"

Dacă mergem într-o dimensiune mai mare, în plasma sistemului solar, puneți pe ecran câte nume au creat pentru lucrurile pe care le presupunea că sunt în interiorul plasmei unui proton. Cu orice nume au venit, cu numele diferite prin care le-am numit Pământ, Lună, și le-am făcut atât de sofisticate, le-am făcut atât de elaborate, încât acum am făcut o imposibilitate ca cineva să le mai înțeleagă.

"Când vă uitați în interiorul tuturor acestor nume fanteziste, pe care le-au creat despre ceea ce se află în interiorul unui nucleu ... Vă spun ceea ce se află într-un nucleu. Există un centru de energie numit Soare și câmpurile din jurul acestuia interacționează, și imaginați-vă cât de mulți quarci și toate celelalte câte au fost inventate. Fiecare quarc este o Lună, fiecare quarc este o planetă, apoi orice altceva, toate acele lucruri mici pe care le numim asteroizi și meteoriți.

Acum am pus faptele științei pe masă. Quarcii, unul dintre ei fiind quarcii sus și quarcii jos, îi numim Pământul și Luna, și ceilalți quarci cu capul în jos îi numim Saturn. Nu este nici o diferență.

"Acum înțelegem știința, înțelegem totalitatea lumii fizicii de la bază, acum trebuie să o abordăm. Este sarcina oamenilor de știință, în special a fizicienilor. Nu sunt fizicienii teoreticieni. Fizicienii teoreticieni au obiceiul de a pune lucrurile jos și să facă o mizerie din ele.

Vedem plasma unui proton, vedem plasma unui neutron, vedem plasma unui electron. Și acum, pentru prima dată, am deschis structura acestor entități: plasma. Toate aceste cuvinte cuantice, de quarci sus și jos și multe alte lucruri, de toate am răs pe timpul educației mele nucleare, nu am pregătit niciodată să le accept, și mi s-a spus că fizica teoretică este coloana vertebrală a fizicii, însă eu am spus că teoria este în neregulă, așa că am continuat cu propria mea teorie.

Teoria este foarte simplă, ceea ce este în macro este și în micro și invers. Soarele, sistemul solar este o plasmă, este un neutron. În timp se va diviza, când centrul nu se poate menține și în sistemul nostru solar, Soarele nostru se va diviza. Din el vin alții, și acei alții vor fi exact în același raport cu raportul dintre neutron, proton și electron, divizarea provenind de la neutronul însuși.

Quarul sus îl numim Pământ, quarcul jos este numit Marte, un quarc interesant este numit Jupiter și cel mai amuzant care este puțin dubios, este numit Saturn. Și toate celelalte părți care zboară acolo, sunt meteorii, centurile de gheață și lunile. Dacă putem explica modul în care a fost creat Pământul, și cum a fost creat Jupiter, și cum au creat aceste centuri de gheață la marginea sistemului solar, și cum au fost create planetele și lunile, atunci am găsit răspunsul la toți acești quarci. Schimbați numele de quarci cu Luna și vedeți cum sunt de quarci Luna și Pământul.

Este timpul să deschidem știința, încât fiecare om să-i înțeleagă simplitatea, adevărul despre ea.

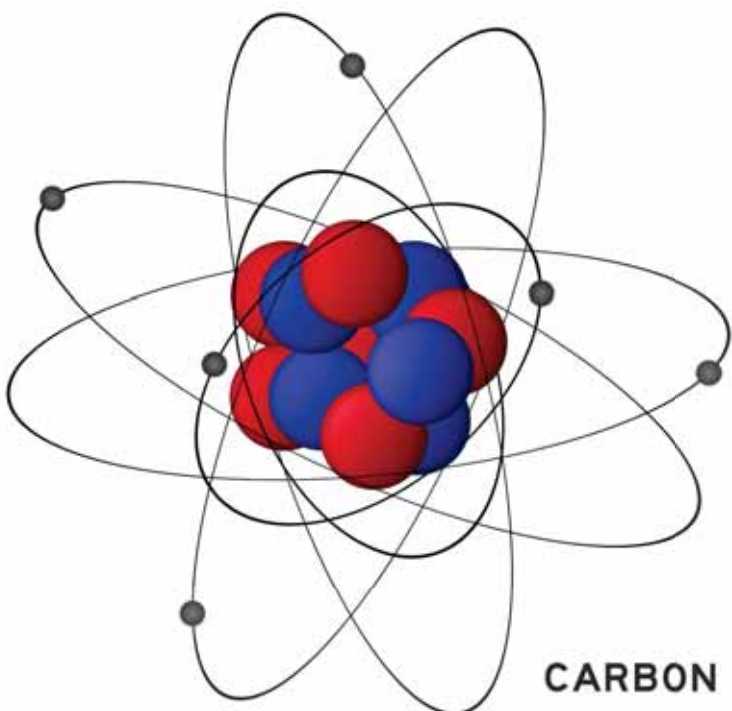
"Ce dictează mărimea sistemului solar pe care îl numim electron? Ce dictează dimensiunile sistemului solar pe care noi îl numim proton, ca în tot acest Univers, oriunde ne uităm cu noua noastră știință și adâncimea telescoapelor pe care le-am creat, spunem că planetele au și ele Zinc, sau sunt făcute din Helium, deoarece în câmpul MaGravs al stării materiale, vedem caracteristica a ceea ce vedem pe această planetă ca fiind Helium, deci presupunem că are doi electroni, doi protoni și doi neutroni. Măsura, dimensiunea, structura electronului de pe această planetă și de acolo, sunt la fel."

Aceasta face parte din tehnologia spațială, dacă doriți să călătoriți prin dimensiunile acestui Univers. **Ce dictează dimensiunea electronului care este același în orice punct din Univers? Ce dictează să aibă o mișcare în sens orar sau în sens antiorar?**

Ce-i dictează viteza? Viteza electronului dintr-un Hidrogen este la fel ca electronul de pe stratul exterior al Plutoniului? Lumea științei nu a răspuns încă la nici una din acestea, fiindcă nu pot, nu au adus niciodată subiectul acesta în discuție. A fost împins deoparte. Ei nu știu că noi ne putem juca.

Este o întrebare fundamentală și un răspuns fundamental care trebuie găsit pentru a putea deschide ușile Comunității Universale, ușile în cunoașterea Universului. Nu este Carbon-14. Carbon-14 este fabricat din 7 Deuteriu.

Întrebarea voastră, la care trebuie să răspundă omenirea, este ce a dictat câmpul MaGravs și mărimea aceluia neutron, proton și electron din acel Deuteriu. Vreți să călătoriți într-o navă spațială de dimensiunea Deuteriului? Vreți să călătoriți într-o navă spațială de dimensiunea unui neutron? Sau vreți să călătoriți într-o navă spațială de dimensiunea unui electron? Pot să mă încadrez în ele, sau pot respectând proporțiile să construiesc sistemul care poate călători cu viteza electronului, dincolo de viteza Lumii în dimensiunea structurii Carbonului-14, a câmpului universal, și să călătoresc în tot Universul instantaneu?

Aceasta este piatra de temelie a problemei fizicii. La asta trebuie să răspundem. De ce toți electronii care apar ca urmare a divizării naturale a unui neutron, sunt de aceeași mărime, și în diferite elemente iau aceeași poziție, și sunt la fel în acest Univers? Cine îi modelează? Ce forțe dictează dimensiunea lor?

Am acceptat orbește că un neutron se divide într-un electron și un proton. **De unde a apărut neutronul?**

"Am acceptat fundamental faptul că neutronul se divide în electron și proton, numind-o dezintegrare nucleară. Dezintegrarea nucleară fundamentală am pus-o în Cartea 1 - Ordinea Universală a Creării Materiilor. Ce dictează neutronul?"

Când se adună destule campuri ca să știe că ele sunt de dimensiunile unui neutron, ca să facă destule campuri, încât divizizarea să poată duce la crearea unui electron și a unui proton, într-o astfel de masă? Sau este replicarea câmpului MaGravs din structura liniei centrale a acestui Univers, cea care dictează mărimea acestor trei elemente?

Nu putem deveni oameni ai transportului universal, atunci când nu înțelegem de unde vine combustibilul nostru.

Cum este configurat modul de funcționare a Universului?

Suntem la etajul al zecelea, și ne gândim la cunoașterea materiei, însă această clădire nu are nici o fundație. Nimeni nu a construit-o pentru noi. Nimeni nu ne-a adus să ne spună ce condiție dictează ca atât de mult câmp magnetic să se transforme într-un neutron. Care este mama, care este măsura, care este punctul de referință, ca toți neutronii din acest Univers să fie la fel, sau suficient de la fel, în intervalul de 10-15% din masa câmpului MaGravs?

Aceste întrebări întoarce pe dos lumea fizicii, pentru că trebuie să le răspundă. Dacă nu răspunde, dacă nu o înțelegem, atunci ne îndepărtăm de toți acești quarci și tot ceea ce se înrăutățește.

Poate ei să definească, pot să ne spună cum a apărut într-adevăr un neutron, din câmpurile MaGravs energetice ale Soarelui? Sau udin Soarele Universului, din esența creării Creatorului? Acest lucru ne întoarce la principiul fundamental a două lucruri.

La ceea ce numim găuri negre, despre care înțelegem acum principiile forțelor câmpului gravitațional, și în același timp, raportul interacțiunii câmpurilor plasmei universale. Ceea ce înseamnă că plasma mai puternică alimentează plasma mai slabă, pentru a ajunge la câmpuri echilibrate. Acest lucru aduce o întrebare foarte mare despre crearea Găurilor Negre pe care le vedem fizic în parte din Univers, datorită creării proprii ei Nanostructuri și a proprii ei absorbții.

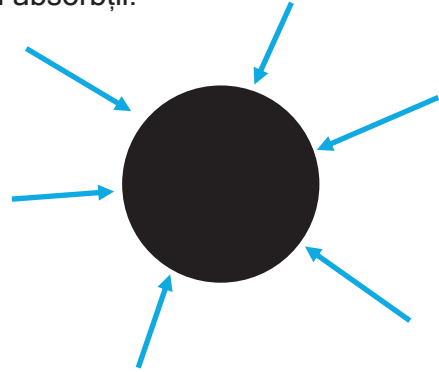

Figura 5. Gaura neagră absorbind din mediul acesteia.

Gaura neagră atrage prin câmpul de forță gravitațional tot în jurul ei. Într-un fel, acest lucru este corect deoarece s-a presupus că are o combinație imensă de câmpuri, care sunt negative față de mediul înconjurător. De aceea atrage (Fig. 5).

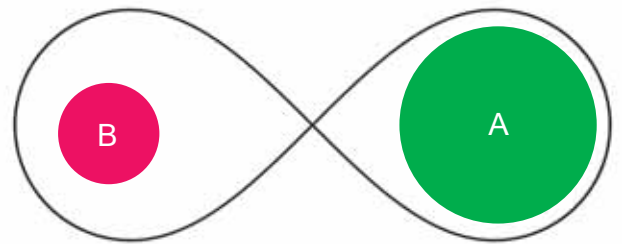

Figura 6. A: Plasma mare; B: Plasma mică.

Când avem o plasmă mică și una mare (Fig. 6), plasma mare împărtășește câmpurile cu cea mică, pentru a o aduce la echilibru, și construiește aceasta prin energia câmpului. Plasma mare devine alimentatorul și astfel plasma mică începe să absoarbă foarte puțin.

Gaura neagră absoarbe și ia totul din Univers, în mediul său, datorită câmpurilor sale grele, care sunt opuse în direcția mediului lor, sau este alimentată de o gaură neagră mai mare?

Când vorbim despre plasmă vorbim despre funcționarea Universului. Dacă aceasta este atât de multă încât absoarbe, este posibil ca centrul găurii negre să fie un singur element de Deuteriu?

Care prin puterea lui este atât de slab încât, prin câmpul MaGravs al Universului din mediul lui, încercând să fie hrănit, el devine absorbantul câmpurilor mai mari. Iar interacțiunea dintre straturile de câmpuri, creează acea iluzie a întunericului.

Când câmpurile se află în mișcare și interacționează cu celelalte, vedem emiterea câmpurilor care ies, de fapt fiind această esență a creației. Găurile negre nu absorb totul, ci unele fricțiuni, unele energii sunt reflectate. Este exact ca și Soarele nostru.

Dacă nu înțelegem, nu putem decola, nu ne putem alimenta, nu putem înțelege brusc că suntem un proton, și mărimile câmpului sau forța câmpului acestui Univers, dictează că într-un anumit punct, într-o anumită condiție, este necesar să adauge un electron, sau să-l dividă într-un alt electron.

Un electron, un proton și un neutron, ceea ce vedem, ceea ce absorbim, este la nivelul intensității materiei de observare a omului. Neutronul, dând și primind energie din mediul lui, s-a divizat într-un electron și un proton. Mărimea tuturor celor trei este împărțită de ceva din Univers, deoarece oriunde te afli, pe planeta Zeus sau pe Pământ, această dimensiune este întotdeauna aceeași. Când observăm planeta Zeus, dacă vedem șase protoni și șase neutroni, spunem că planeta are un Carbon. Trebuie să aibă aceeași structură a raportului de masă.

Acest câmp magnetic plasmatic numit neutron, ce primește și dă, prin echilibrare cu mediul său, se divide într-un electron și un proton. Protonul și electronul urmează aceeași regulă. În ce se divide electronul? În ce se împarte protonul? Indiferent în ce se divid ele, ce fenomene decid dimensiunile lor în nivelul sumateriei, subplasmei?

"Acestea sunt întrebările cărora lumea fizicii trebuie să le răspundă. Este principala lucrare a oamenilor ca mine, să le punem pe masă, să încercăm să vă facem să înțelegeți ce dictează acest lucru, și apoi ce se va întâmpla prin înțelegerea acestor lucruri.

Ce se întâmplă cu electronii, protonii și neutronii de la nivelul submateriei, pentru că am făcut o "mamă" dintr-o "mamă", și ce se întâmplă acum cu noua "mamă"? Și aspectul ciudat este, de unde vine prima "mama" [neutronul]?

Am creat condiția în dimensiunea câmpului MaGravs al materiei, încât oriunde în acest Univers, în prezența efectului câmpului mediului, îl manifestăm într-o dimensiune a materiei. Aceasta înseamnă că fiecare electron din acest univers este la fel.

Calea creării lui vine din divizarea neutronului, sau masa colectivă a entităților, este creată continuu în Universul nostru, care au mărimea unui electron, proton și neutron, care se unesc și stabilesc structura atomică."

Aceasta întoarce întreaga fizică cu susul în jos. Am presupus, am făcut atât de multe presupuneri și completări fizice teoretice, încât dezintegrarea neutronului a dus la crearea unui electron și a unui proton. Conduce acest Univers la crearea unor pachete plasmatiche de mărimi specifice, care unindu-se, pot rămâne ca un nivel material al unui atom?

Avem nevoie de un electron care să-l creeze și să-l extindă dinamic, încât în existența lui, să creăm acel câmp nematerial fără să manifestăm elementele. În lumea medicală, acum îl numim ARN, care este creat la fel, în timp ce ADN-ul reprezintă structura electronului, protonului și neutronului.

În interacțiunea celor trei, neutron, proton, electron, de ce avem trei? Dacă înțelegeți acest lucru și înțelegeți că apare în existență plasma creată liber, nu este asta replicarea aminoacidului?

Câte măsuri diferite ale acestui aminoacid s-au adunat, pentru a duce la crearea vieții și a inteligenței în acest Univers și în Universurile viitoare?

"Noi trebuie să facem acest pas mai bine. Noi trebuie să începem să le spunem acestor oameni de știință care ne-au înșelat, că este destul. În realitatea fundamentală a științei fizicii, trebuie să ne adresăm înainte de a putea trece la pasul următor, înainte de a cheltui miliarde de dolari,

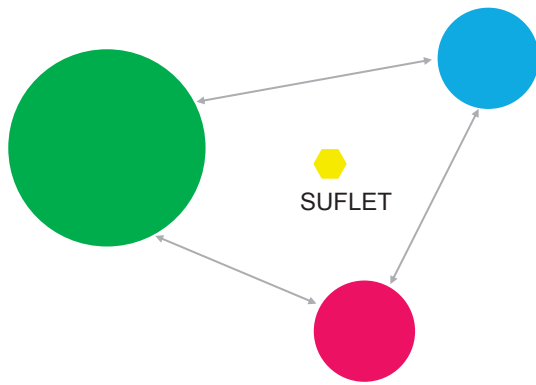

Figura 7. Trei plasmă de diferite mărimi, interacționând și creând Sufletul.

făcând aceste lucruri să se ciocnească și să se zdrobească, ca apoi să spunem că am găsit originea Universului."

Originea Universului este în interiorul nostru, face parte din existența noastră, ea dictează fiecare celulă din noi în structura ei atomică.

Dacă existența a trei plasmă, de diferite dimensiuni, a dus la crearea unui câmp de forță cu această dimensiune, Sufletul, este existența fizică legată de un echilibru tridimensional al câmpului?

Ce și de unde din Univers, se dictează că toți electronii și toți protonii și toți neutronii din Univers să aibă această măsurătoare? Trebuie să existe un transfer al câmpului de replicare, care să permită acest lucru, sau să existe o mărime a dimensiunii câmpurilor, care într-un anumit punct reușește să înconjoare el însuși o lume plasmatică, care în raport cu câmpul gravitațional a liniei centrale a acestui Univers, face ca fiecare mărime să aibă o dimensiune fixă, însă apoi vine întrebarea: De ce numai trei? Există alte entități mai mari și mai mici decât un neutron, pe care omul nu le-a luat niciodată în considerare?

Nu căutăm respectul unor oameni care cred că știu mai mult. Căutăm respectul omului pentru el însuși, să înțeleagă mai mult, să fie capabil să răspundă la aceste întrebări în profunzimea spațiului.

"Ce va învățat mama înainte să plecați de acasă? Va învățat cum să călcați, cum să gătiți, ca atunci când sunteți singuri, să puteți să aveți grijă de voi. Într-un fel, v-am adus în bucătăria Universului pentru a vă învăța cum să gătiți și nu cum să fiți păcălit de niște bucătari, care vă un pește ca pe o friptură, și voi să o gustați și să spuneți ce fripă frumoasă."

Lumea științei trebuie să fie în inima fiecărui om, pentru că este știința cea care a construit omul, și nu omul cel care a construit știința. Noi devenim matematicieni, fizicieni, chimiști, biologi și profesori, pentru că nimeni nu a explicat înțelegerea fundamentală de bază a Creației. Nimeni nu are un master în așa ceva.

Suntem educatori ai Universului și suntem buni în munca noastră.

Omenirea și cunoașterea omului, în nivelul de educație al omului, au atins, trebuie să atingă și trebuie să atingă pietrele de temelie fundamentale ale creației, pe care noi o numim acum plasmă. Trebuie să facem din cunoașterea Universului, plasma pe care o înțelegem din momentul nașterii.

"În direcția și în înțelegerea lumii științei, aceste întrebări de astăzi ar fi trebuit să le pun de la primele învățături, în urmă cu șase ani. Dar omenirea nu era gata. Acum, omenirea este gata pentru că este atât de dornică să meargă în Univers, și trebuie să le răspundă, pentru că nu puteți merge nicăieri fără combustibil. Și chiar dacă aveți combustibil, nu puteți călători dacă nu știți cum și modul în care răspunde combustibilul, și cât de repede puteți călători în spațiile Universului. De data aceasta nu este vorba despre ardere, de data aceasta este vorba despre alunecare."

În timpul experimentului cu portocala, am transferat energia, proteina, gustul portocalei în apă. Se ajunge la acest punct, prin câmpurile MaGravs care au fost create în cupă, prin punerea în jurul ei a diferitelor Gans-uri, creând acea condiție a transferului portocalei. Este și are Universul omului, un nivel al transferului câmpului, în interiorul sau în limita din afara Universului, care dictează ceea ce este în interiorul portocalei, și care a umplut apa pe care o bem? Așa sunt dictate dimensiunile electronului, protonului și neutronului? Întorcându-ne, este aceasta adevărata esență a Creației din Univers, dictată de poziția Sufletului Creatorului? Aceasta însăși este făcută din trei dimensiuni, iar interacțiunea celor trei dimensiuni dă dimensiune Sufletului Creatorului, sau ceea ce vedem ca al patrulea element.

Este viața existenței o copie a vieții Creatorului? Ați găsit un răspuns pentru cine și cum decide dimensiunea fiecărui electron din acest Univers? Este pe baza teoriei portocalei și a bananei lui Aleks, sau este ceva mult mai fundamental, ce a dus

la crearea de câmpuri echilibrate în Unicos, care a stabilit un pachet prezidențial pentru toate Universurile?

Apoi, există întrebarea fundamentală din spatele acestora: De unde a venit portocala? Nivelul de echilibru energetic al Universului este împărțit în trei seturi de pachete de mare viteză, cele mici care creează electronul. Pachetele intermediare de intensitate și dimensiune specifică care fac protonul. Și un amestec de pachete puternice și mici, apoi unul mare și pachetele mai slabe care fac neutronul.

Câmpurile MaGravs ale liniei centrale a acestui Univers, dictează dimensiunea pachetului de energie, care dincolo de acesta se deschide și sub acesta el nu mai există, și într-un anumit câmp cu o intensitate și cantitate specifică a pachetului, se creează el însuși prin interacțiunea dinamică a câmpurilor Universului, în condiția și interacțiunea cu inerția stării materiale, care este creată încât să se manifeste el însuși ca și neutron. Neutronii nu văd, neutronul așteaptă să se dividă, să aibă un electron și un proton, altfel Universul ar fi plin de neutroni care așteaptă să se dividă.

"Universul produce în mod continuu pachete de electroni, neutroni și protoni, care prin interacțiunea lor, conduc la crearea unui atom. În funcție de pachetele de energie pe care le întâmpină, în atât de multe intensități ale câmpurilor se va diviza și va deveni Zinc, Cupru, Hidrogen etc.

Este realitatea transmutării elementelor, sau transferul câmpurilor Universului în funcție de starea mediului înconjurător, cea care duce la manifestarea elementelor, și nu există nici o transmutare? Dacă așa face un mediu de câmpuri care să fie egal cu cel al Aurului, orice câmp care trece și care are pachetul acesta, va ateriza aici."

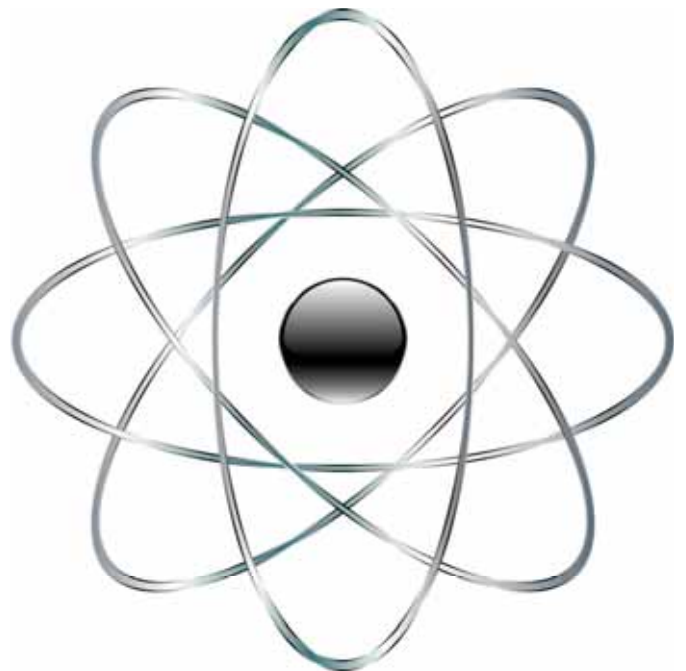
"Un punct fundamental pentru noi, aici unde ne aflăm acum cu cunoașterea noastră, și prin înțelegerea noastră la nivel macro și micro a lumii plasmei, vedem că Soarele nu aruncă Aur ca Pământul să îl prindă. Soarele creează pachete de câmpuri. Dacă acel pachet de câmp are un spectru de intensități specifice Aurului, atunci este al meu dacă sunt în locul potrivit pentru a-l prinde, pentru că de cealaltă parte merge spre Jupiter, spre Marte sau spre Saturn.

Putem deveni realiști și să înțelegem totalitatea lumii științei și a fizicii? Pentru că, prin înțelegerea lumii plasmei, vom construi o nouă știință la modul corect, astfel încât generațiile viitoare să poată călători în spațiul Universului, așa cum pot bea un pahar cu apă.

Încercați să verificați interacțiunea câmpurilor. De ce simt asta? Încercați să înțelegeți dacă este imposibil să vă simțiți Sufletul, Sufletul fizicalității și fizicalitatea voastră. Și fizicalitatea în care trăiți. Este fizicalitatea în care trăiesc neutronul, iar fizicalitatea mea protonul, iar Sufletul fizicalității mele electronul? Cum pot să interacționez cu ele?

Este Sufletul omului atât de rușinat, încât să ia Sufletul fizicalității cu el însuși, în dimensiunea Comunității Universale, încât merge el singur, și nu vrea să aducă rușinea cu el? Pentru că el merge în fiecare zi sau noapte, și voi îl numiți vis.

La ceea ce am pus astăzi pe masă, trebuie să răspundă fiecare om, înainte ca fiecare om să poată deveni om al Universului, el însuși. Acesta este punctul în care separăm omul și omul. Omul Universului și omul din satul Pământului. Omul care va decide să stea și să își păstreze următoarea generație pe această planetă, este vulnerabil la fizicalitatea accidentelor acestui Univers, și ca un punct final, amalgamarea cu Creatorul lui însuși, care este Soarele.

260th Knowledge Seekers Workshop
<https://youtu.be/eMfXjijLNYg?t=8508>

264th Knowledge Seekers Workshop
<https://youtu.be/hmlSPSDhFzE?t=1151>
<https://youtu.be/hmlSPSDhFzE?t=5076>
<https://youtu.be/hmlSPSDhFzE?t=6673>